

GDK: 156.5 (048.1)

Lov kot antropološki problem

LITERATURA

K. R.: Der Jäger, das unbekannte Wesen (Lovec, nepoznano bitje). Oster. Forstztg. 1990, No. 4, s. 11.

Seitz, F.: Das Phänomen Jäger (Fenomen lovec). Oster. Forstztg. 1990, No. 7, s. 6-7.

Rabl, K.: Forstsetzung folgte nicht (Nadaljevanja ni bilo). Oster. Forstztg. 1990, No. 7, s. 7.

Neugnani dunajski profesor gojenja gozdov Dr. Hannes Mayer je letos marca organiziral seminar o psihologiji in sociologiji lovstva. S tem se je lotil bistva in korenin lovskega problema. Seminar je vzbudil izredno zanimanje.

Med številnimi odličnimi referenti je bil tudi znameniti psihiater prof. Ringel, ki je znan po svojih analizah iracionalnega, podzavestnega in nagonskega v človeku. V to sfero prav gotovo spada tudi lovstvo. Kjer vladajo podzavest in nagoni, kjer se ne odločamo razumsko, tam je dovolj možnosti za nevrotičnost in druge nezdrave pojave. Kot primer lahko vzamemo splošno razširjeno trofejno lovstvo in nepojmljiv kult trofej. Z atavističnimi nagoni tega ne moremo utemeljevati.

Naši davni predniki, od katerih naj bi mi podedovali lovski nagon, se najbrž niso gnali za trofejami, ampak so samo lovili za svoje potrebe.

Pogubnost trofejnega lovstva je v tem, da trofej nikoli ni dovolj, da jih je treba vzgajati z rejo velikih populacij posameznih vrst divjadi, kar seveda uničuje gozd. Videti je, da so trofeje odlikovanja, ki si jih človek pripenja sam sebi, da tako prikriva svojo duševno patologijo. O psihologiji lovstva so še veliko govorili, tako o pomenu lovskega obredja, o nekakšnem lovskem herojstvu itn.

Najmanj toliko pomembni so tudi sociološki vidiki lovstva. Lovstvo je imelo v človeški družbi vedno poseben pomen. Čeprav lov že tisočletja ni več vprašanje preživetja in obstoja človeka, ima lovstvo danes izreden

vpliv na gospodarjenje z gozdom. Interesi gozdarstva in drugi interesi v zvezi z gozdom so imeli pri tem vedno podrejeno vlogo.

Funkcionarski in diplomatski lovi nam dokazujejo, da je lov nepogrešljiv interes najvplivnejših in najmogočnejših v družbi. Pogled v zgodovino nam pove, da je bil v fevdalni dobi lov izključni privilegij fevdalnih gospodov, kar je vzbujalo močne odpore pri tlačanih. Po letu 1848 so fevdalni gospodje ta izključni privilegij izgubili. Lov pa je postal interes drugih družbenih slojev, ki so nekaj pomenili in ki glede življenjskega sloga niso hoteli zaostajati za fevdalci. K visokemu življenjskemu slogu seveda nujno spada lov.

Danes lov ni privilegij redkih izbrancev, čeprav predstavljajo lovski upravičenci le neznamen del celotnega prebivalstva. Ta lahka dostopnost lovstva je prinesla nove probleme. Lovski upravičenci so postali številčnejši in tako še povečujejo pritisk na rejo trofej in na gozd. Danes postaja jasno, da je okolje preobremenjeno, da moramo zmanjšati pritisk nanj. Omejiti se moramo pri naših nezmernih in izrojenih potrebah. Še celo nedeljski avtomobilski izleti in sploh povečevanje gneče na morju, na planinah, na smučiščih ipd., naj ne bi bili več toliko hvalevredni, kot so bili dozdaj. Tudi lovci se morajo v svojih nagnjenjih in potrebah razumno omejiti.

Na seminarju so obravnavali tudi vprašanje lovske etike. Prof. Mayer je upravičeno vprašal, zakaj moramo zasebno zabavo in rekreacijo zelo ozkega kroga ljudi vsi drago plačevati s pustošenjem gozda.

Veliko je bilo govora tudi o lovski zakonodaji, ki naj bi pripomogla k izboljšanju stanja. Udeleženci seminarja so seveda izražali različna mišljenja, toda nazadnje so se vsi strinjali, da so sedanje razmere na področju lovstva in divjadi nevzdržne.

dr. Marjan Zupančič